

have udtalt, at jeg paa nogen Maade i og for sig finder, at det, vi her ere i Færd med at gøre, er fornuftigt eller rigtigt.

T. Larsen: Naar jeg har forlangt Ordet paa ny, er det for at henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som jo forleden Dag traadte meget stærkt op baade mod Regeringen og mod Venstre og fremførte adskillige Argumenter, som skulde bevise, at de Lovforslag, hvorom vi her forhandle, skulde være Højrelove, og at Venstre i Arbejdet for at gennemføre de Principper, som ere nedlagte i Lovene, skulde vandre ad de gamle Højrestier. Jeg vilde i denne Anledning gerne gøre nogle Bemærkninger, fordi jeg tror, at de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem, i Virkeligheden savne deres Holdepunkt, og det forekommer mig ogsaa, at de Argumenter, som det ærede Medlem benyttede, ikke paa alle Punkter holdt Stik, men vare i høj Grad hinanden modsigende. Naar det ærede Medlem sagde, at Lovforslagene vare Højrelove, saa ved det ærede Medlem jo meget vel, at dette ikke er Tilfældet, at Kravet om Gennemførelsen af en Indtægts- og Formueskat til Staten er en gammel Venstretanke, som Højre tvungen af Forholdene er bleven nødt til at tage op, og da Skattekommissionen i sin Tid blev nedsat, var det ikke for at bygge sit Arbejde paa en Højretanke, men for at bygge videre paa den gamle Venstretanke, at faa den i stærkere Grad fyldestgjort, end Tanken var fyldestgjort gennem de Forslag, som Ministeriet Reedtz-Thott havde fremsat, og de Resultater, som Skattekommissionen kom til, vil det ærede Medlem sikkert heller ikke fornægte vare Resultater i Venstreretning. Jeg skal nævne, at naar man i Skattekommissionen fastslog en stigende Skala for Indkomsten, hvorefter Indkomsten skulde beskattes, var dette en videre Udformning af det gamle Venstrekrav, naar man forhøjede Formueskatten fra $\frac{3}{10}$ til $\frac{1}{2}$ pro mille, var det ogsaa en Tanke, som gaar i absolut Venstreretning, og naar man endvidere i Skattekommissionen fremsatte Forslag til en mellemkommunal Beskatning, som ogsaa mange Aar igennem har været et afgjort Venstrekrav, synes det mig, at disse Kendsgerninger absolut have fastslaaet, at Venstre ikke har bevæget sig ad de gamle Højrebaner, men netop i Skatte-spørgsmaalene har fulgt sine egne bestemte afstukne Veje. Det eneste ny, hvorom Venstre ikke tidligere har fremsat Forslag, er altsaa Ejendomsskylden, om hvilken det

ærede Medlem vil sige, at det er en Højretanke. Nu vel, lad os da sige, at det er en Højretanke, men hvis det er en fornuftig Tanke, skulde man ikke af den Grund, at den er fremkommen fra Højre, kassere den, men tværtimod se at bruge den og bringe den ud i Livet paa en saadan Maade, at den virkelig kan komme til at gøre Nytte. Jeg tror imidlertid i mit første Foredrag at have paavist, at denne Tanke ikke har savnet Tilslutning hos mange inden for Venstres Rækker tidligere, nemlig Tanken om en Afskrivning af Hartkornsskatterne og tillige Tanken om at lægge en Skat paa den Værdistigning, som foregaar i Kraft af Samfundets Vækst. Jeg tror altsaa, at det ærede Medlems Paastand i saa Henseende, at Venstre bevæger sig ad de gamle Højrebaner, ikke holder Stik. Det ærede Medlem benyttede en Udtalelse nede fra Frankrig, som skulde fastslaa dette, at Venstre nu indtog en anden Stilling, end da det ikke var Regeringsparti, idet han nemlig udraabte: Hvor herlig var ikke Republikken under Kejserdømmet!, hvormed han vilde fastslaa, at det var en herlig Ting at være Venstreministerium under et Højreregimente. Jeg tror for Resten godt, at det ærede Medlem kunde have fortsat sin Betragtning videre og have sagt: Hvor det dog er en herlig Ting at være Socialdemokrati under en Venstregering. Det var maaske deri, at det ærede Medlems Glæde til Syvende og sidst bundede, og det er sikkert nok, at det kan lige over for et Regeringsparti have visse Fordele at staa som Opposition, men det synes mig alligevel, at det kommer i Modstrid med en anden Ytring, det ærede Medlem selv brugte. Naar han nemlig ifølge Tidenden udtalte, at det ikke kan nægtes, at dette Tings Flertal har manøvreret klogt storpolitisk set, hvorledes man end bedømmer de Resultater, der realpolitisk set ere komne ud deraf, synes jeg, at der der ligger en Misforstaaelse. Det ærede Medlem ved jo dog, at Venstres Politik lige siden 1895 har været den, at Venstre har ført en bestemt saglig Politik, en Politik paa de sociale Reformkrav, hvoraf Skattelovene ere en Del. Det har været Venstres Politik lige siden 1895, og det er en afgjort Realpolitik. Jeg er derfor glad ved, at vi faa det ærede Medlems Attest for, at Venstre har ført en klog og dygtig Politik. Men saa meget mere underligt maa det synes, naar det ærede Medlem Gang efter Gang under disse kloge og dygtige Manøvrer, som han erkender, at Venstre har foretaget, er traadt